

ellem Udgiftens Størrelse og Omkostningerne ved Indkaldelsen af Rigsdagen til et overbetydligt Møde af 1 Maanedes Varighed.

Ministeren er fri for alt Straffeanfvar, dersom han indbetaler den Sum, hvormed den bevilgede Udgiftspost er overskreden, inden 4 Uger, efterat den provisoriske Lov er afkastet, eller efterat Rigsdagen har nægtet sit Samtykke til ulovhjemlede Udgifter, der ere af bredede, uden at Bestemmelserne i §§ 6 og 7 ere iagttagne, hvad enten denne Nægtelse naatte være skeet ved Rigsdagens Beslutninger med Hensyn til Regnskabet eller ved Sags Indlæggelse af Folkethinget mod Ministeren.

§ 6.

Hvis Overfridelser have fundet Sted paa Grund af Foranstaltninger, der ere truffene uden Ministerens Samtykke, men af de ham undergivne Embedsmænd, og han finder, at de ved dette deres Forhold have overtrådt deres Pligt, da har han uopholdelig, efterat Overfridelsen er bleven ham bekendt, at drage Omfjerg for, at den, ved hvis Forseelse Overfridelsen har fundet Sted, dømmes til Straf og Erstatning. Unblader han dette i 4 Uger, efterat Overfridelsen er bleven ham bekendt, da skal han selv bære Ansvar for Overfridelsen og vil være at ansee som den, der uden Kongens Samtykke har besluttet en ulovhjemlet Udgift.

§ 7.

Finder Ministeren, at Bedkommende ikke have gjort sig skyldige i nogen Forseelse ved uden hans Samtykke at overskride den bevilgede Udgiftspost, da har han at gaae frem paa den i §§ 2 og 3 fastsatte Maade. Men dersom Tillægsbevillingsloven eller den provisoriske Lov ikke vinder Rigsdagens Samtykke, da er den, ved hvem Overfridelsen er bleven bevirket, forpligtet til at erstatte Statskassen den Sum, hvortil Overfridelsen beløber sig, og kan desuden idømmes passende Straf efter Domstolenes Skjøn. Unblader Ministeren at træffe de fornødne Foranstaltninger hertil i 4 Uger, efterat Rigsdagen har nægtet sit Samtykke til Overfridelsen, da bærer han selv Ansvar for den, ganske som om han selv havde besluttet den.

§ 8.

Har Ministeren ved Efterlæbenhed i Tilsynet været Marsag i, at den begaaede Overfridelse, hvortil Rigsdagen nægter sit Samtykke, eller som han selv finder at have været pligtsfridig, ikke enten heelt eller delvis er bleven forhindret, da er han forpligtet til at erstatte Kongerigets Finanser det Tab, som han maatte have paaført dem, og kan derhos efter Forseelsens Bestaenhed idømmes en Muld fra 100 Rdlr. til 500 Rdlr.

§ 9.

For Udbetalingen af de Summer, hvormed de af Rigsraadet bevilgede Bidrag fra Kongeriget til Monarchiet maatte overskride de af Rigsdagen i saa Henseende bevilgede Beløb, kan Ministeriet ikke drages til Ansvar.

§ 10.

Dersom en Lov, der indeholder Bestemmelser om Udgifter, tillige fastsætter, at disse med Hensyn til det indværende eller kommende Finantsaar kunne udbetales, da har saadan Fastsættelse samme Betydning, som om den var optagen i selve Finantsloven for vedkommende Aar.